

Meditatie – contactblad VEG De Ark

- Bob de Raadt (2011) - *Ouders onderweg* (Lucas 2: 40-52), meditatie; in: Informatieblad VEG De Ark, nr 301, 04-04-'11 tot 19-06-2011; pag. 2-4.

Ouders onderweg (Lucas 2: 40-52)

Op reis

Ze zijn op reis gegaan, naar de hoofdstad van hun land, met een belangrijk feest in het vooruitzicht. Vader en moeder met hun zoon. Zij zijn trots op hem, want hij is “krachtig opgegroeid”, hij bezit “wijsheid” en “God is hem genadig”. De bestemming is Jeruzalem, de stad met de tempel. Het is niet de eerste keer dat ze daar komen. Elk jaar, met Pasen, reizen zij naar de stad van David. Een reis waar een ieder naar uitkijkt, een feest waar je helemaal in opgaat, een plaats waar je totaal in ondergedompeld wilt worden, met het vooruitzicht van de tempel als hoogtepunt. *Wat betekent het Paasfeest voor ons en hoe geven we die betekenis door aan onze kinderen (Deut. 6:6-9)?*

Pasen betekent voor Jozef en Maria: het bloed op de deurpost, het geslachte lam, bescherming door Jahwe, de tocht uit Egypte en de lange reis naar het Beloofde Land. Het verwijst naar Gods aanwezigheid en leiding. Zijn reis met het uitverkoren volk van Israël.

Kind vermist

Jezus is inmiddels 12 jaar geworden en voelt zich thuis in de tempel; dichtbij de bron van kennis en levenswijsheid, bij zijn Hemelse vader. Blijkbaar hebben Jozef en Maria onvoldoende door hoe belangrijk dit bezoek aan de tempel voor hun zoon is.

Er gebeurt iets onverwachts. Als het feest voorbij is en de ouders de weg naar huis ingeslagen zijn, denken zij dat Jezus bij het reisgezelschap is.

Gewoon maar de gedachte: “het zal wel dat; hij zal wel bij die en die lopen! Leuk voor hem! Geen enkel probleem”. *Herkennen wij dit bij onze gedachten over onze kinderen?*

Weten wij wat onze kinderen bezighoudt? En wat belangrijk voor hen is? Kennen wij hen?

Maar aan het eind van de dag sluipt de onrust in hun gedachten. Jozef en Maria zijn hun zoon kwijt; hij is nergens te vinden. Ook niet in gezelschap van vrienden en bekenden. “Waar kan hij nou zijn?”, zeggen zij tegen elkaar. Dit hadden zij niet gedacht; ook niet van hem verwacht. Dat past niet bij hem.

Ongerust lopen Jozef en Maria de weg naar Jeruzalem terug. Ze denken niet meer aan het feest van de afgelopen dagen. De onzekerheid zit in hun hoofd: “Waar is hij? Er zal toch niets erg gebeurd zijn?” “Waar moeten we hem zoeken?” *Hoe gaat dat bij ons, als wij op een of andere manier ons kind ‘kwijt zijn’, als we zoeken naar de sleutel tot ons kind?*

Verlegenheid en verontwaardiging

In de tempel zit Jezus te praten met de Schriftgeleerden en de Farizeeën, de deskundigen van die tijd. Zij voelen zich niet op hun gemak, want deze jongeling stelt vragen en dat op een manier die hen bovendien met zijn antwoorden in verlegenheid brengt. “Wat een wijsheid heeft deze jongen! Bovennatuurlijk scherp is hij”. Zij zijn verbaasd over zijn verstand en zijn antwoorden. Daar kunnen zijn ouders trots op zijn. *Hoe uiten wij waardering aan onze kinderen? Op welke manier kunnen hun talenten tot ontwikkeling komen?*

De geleerden hebben echter geen besef dat diezelfde ouders hun kind kwijt zijn en al drie dagen aan het zoeken. Tegenwoordig zou er allang een SMS-alert uitgezonden zijn.

Dan komen Jozef en Maria binnen in de zaal waar Jezus zit; misschien buiten adem van het lopen, waarschijnlijk blij dat zij hem eindelijk gevonden hebben. Zouden zij flarden van het gesprek tussen de geleerden en hun zoon opgevangen hebben? Zouden zij iets gemerkt

hebben van de verlegenheid van de schriftgeleerden met de wijsheid van hun zoon? Zouden zij als ouders iets gehoord hebben van zijn intelligente vragen?

De schrift zegt dat de ouders “versteld stonden” en een verwijt maken naar hun zoon: “Kind, waarom hebt Gij ons dit aangedaan?” Een herkenbare reactie die ook uit onze mond zou kunnen komen. Daar klinkt de “smart” in door, onrust en soms onmacht; ten diepste is dit de liefde en de goede zorg die ouders hebben voor hun kind. Een alledaagse reactie van ouders. Daarnaast is er de verwarring en het niet begrijpen als hun zoon zegt: “Waarom hebt gij naar mij gezocht? Wist gij niet.....!” Nee, eigenlijk wisten de ouders dat niet. *Hoe kun je dat als ouders nou weten?* Daar is inzicht voor nodig, het diepgaand kennen van je kind: *luisteren, praten met je kind, spelen, samen activiteiten doen, van andere ouders leren.*

Ook dat is genade van de Vader, om in dat inzicht te kunnen groeien: *stilstaan bij je kind, hun ontwikkeling stimuleren, inzicht verwerven, je kind in de ‘tempel’ brengen.*

Groei in ouderschap

Ouderschap staat niet stil. Dat is een doorlopend groeiproces. Jozef en Maria komen daar gaandeweg achter. Zeker tijdens deze reis. Ouderschap onderweg!

Dat begon al met de aankondiging van de geboorte van Jezus bij Maria en bij de reactie van Jozef. Na de geboorte waren er de speciale bezoekers van het kind, was er die speciale ster en was er de waarschuwing om weg te vluchten. Wat hadden Jozef en Maria allemaal al meegemaakt met deze zoon! Zij hadden gemerkt dat ouderschap met vallen en opstaan doorgroeit; kijk maar naar Lucas 2:40, 51-52. *Moge ook onze kinderen opgroeien in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen. En dat de Here ons onderweg daartoe de wijsheid mag geven.*

Bob de Raadt, 28-02-2011.